

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. Ż. i G. Ż.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 października 2018 r.,
zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 maja 2018 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

- 1) **oddala zażalenie,**
- 2) **nie obciąża powodów kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną powodów J. Ż. i G. Ż. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 grudnia 2017 r.

W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że w świetle art. 398² § 1 zd. 3 k.p.c. skarga kasacyjna jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o odszkodowanie z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem (art. 417¹ § 2 k.c.). Powodowie zgłosili natomiast roszczenie odszkodowawcze na podstawie art. 417¹ § 3 k.c., które nie zostało przewidziane w powyższej regulacji.

W zażaleniu na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie, powodowie zarzucili naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. W ich ocenie skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach, w których żądanie oparto na podstawie art. 417¹ § 1, 2, 3 i 4 k.c.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 32.610 zł, skarga kasacyjna z perspektywy kryterium wartościowego, jest zatem niedopuszczalna.

Niezależnie od wartości przedmiotu sporu skarga kasacyjna przysługuje także w sprawach o odszkodowanie z tytułu wyrządzenia szkody przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem (art. 398² § 1 zd. 3 k.p.c.).

Z art. 398² § 1 zd. 3 k.p.c. wynika jednoznacznie, że regulacją tą objęte są sprawy dotyczące dochodzenia kompensacji szkody wyrządzonej wskutek wydania prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem (art. 417¹ § 2 k.c.). Powodowie

wnieśli natomiast skargę kasacyjną w sprawie dotyczącej naprawienia szkody za niewydanie w terminie decyzji przez pozwanego i przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego (art. 417¹ § 3 k.c.). Roszczenia związane z nieuzasadnionym czasem trwania postępowania nie mogą być identyfikowane z orzeczeniami niezgodnymi z prawem.

Jednoznaczne brzmienie art. 398² § 1 zd. 3 k.p.c. nie uzasadnia rozszerzającej wykładni tego przepisu i objęcia nim wszelkich spraw dotyczących kompensacji szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej. Nie ma do tego podstaw, również z punktu widzenia celu regulacji i analizy procesu legislacyjnego związanego z jej wprowadzeniem - ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037). Przysługiwanie w sprawach o naprawienie szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem skargi kasacyjnej od orzeczenia sądu drugiej instancji, bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, jest instrumentem zapewnienia jednolitego nadzoru judykacyjnego Sądu Najwyższego. Dopuszczalność skargi kasacyjnej w tego rodzaju sprawach koresponduje z regulacją dotyczącą wyłączenia z mocy ustawy sędziego, który brał udział w wydaniu orzeczenia niezgodnego z prawem (art. 48 § 1 pkt 6 k.p.c.) oraz z właściwością sądu okręgowego do rozpoznania tego rodzaju roszczeń odszkodowawczych (art. 17 pkt 4⁴ k.p.c.).

Nie zasługuje również na podzielenie argument jakoby Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie przyjmował dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach tożsamyh z zainicjowaną przez skarżących. Analiza judykatów przytoczonych w zażaleniu wskazuje, że dotyczą one sprawy ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem (art. 424¹ – 424¹² k.p.c.), sprawy, w której wartość przedmiotu zaskarżenia była wyższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, bądź postępowania zażaleniowego dotyczącego kosztów postępowania (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do 3 maja 2012 r.).

Z przytoczonych względów na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. uznając, że za nieobciążeniem powodów kosztami postępowania przemawiają względy słuszności. Roszczenie odszkodowawcze zostało, bowiem skierowane przeciwko Skarbowi Państwa w związku ze stwierdzeniem rażącej przewlekłości postępowania administracyjnego.